

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

Hirdetéseket
és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Fohász.

Az országgyűlési függetlenségi és 43-as párt megbízásából Kossuth Lajos szilicettségének századik évfordulója alkalmára írta Rákóczi Viktor országgyűlési képviselő.

Mindenható Isten, Urunk és Atyánk! ki kezében tartod a mindenségbe futó csillagvilágok és a porban csuszó férgek sorsát, kitől nyertük az élet fényét s kitől majdan megadással fogadjuk a halál árnyékát: hozzád fohászkozunk.

E napon embermilliók szívének kitárt kapuján át suhog feléd a végtelenségbe a hála és könyörgés kettős imádsága.

Völgyeink párás mélyéből, nap-sugaras rónáinkról, a zsupfödéles fehér tanyák tornáczáról, az üveges palotákból tisztán, mint egy égbe visszahulló hajnali harmateső, száll feléd a kicsinyek és nagyok, a szegények és gazdagok, a fehérkezű és barnaarcu magyarok hálaimádsága.

A Te akaratod szabta utját a Turul madárnak, mely sebes szárnycsapásokkal honkereső őseinket Ázsia buszpusztaságairól Attila mosolygó örökébe vezette.

Te adtad, mikor szükségünk volt rá, Botond kapudöntő bárdjának az erőt, Te adtad a lechmezei Lehel kürtjének könnyfakasztó bánatát, mely megdöbben nyilas táborainkat hazaterelte és sátorkaróikat maradandóan ideczövekelte.

A Te segítségeddel ködös századokon a vér és vas embertelen korszakain törtünk át, dolgozva, küzdve, ellenség rablánczát, vagy magunk visszavonulásának átkát hurczolva: megfogyva, fáradtan, alétlan, vérvesztetten, de áttörtünk, de itt vagyunk és két kezünket, két szemünket, egy szívünket, egy szívünkben ezer szerelmünket Hozzád emelve rebegjük el ezért hálaimádságunkat, óh Atyánk! És ez a himnusz száll feléd ma innen a virágok illatából, a madarak dalából, erdeink suttogásából, vizeink zugásából.

Ezeréves munka verejtékével meg-

termékenyített, ezeréves harc vérevel megszentelt, ezeréves szenvedés könyveivel megáztatott hazánk porába leborulva, könyörgünk hozzád, Örökkévaló Isten! Állítsd meg homályos egünkön a hazaszeretet bujdosó csillagát! Hadd sugározza be mindeneknek szívét és elméjét, hogy senkise legyen e nemzet fiai közül kislelkű, gyáva: megfélekedezni tovatűnt századokkal sirba temetett őseinkről, kik tűzhelyüket, asszonyaikat, gyermekeiket, nyelvüket, hazájukat, Árpád örökét védve ezrével hullottak a harcmezőn, haltak a vérpadon, veszték a börtön mélyén, véreztek el a sortűzek alatt.

Add, hogy ezen a szent napon s ennek a nagy napnak minden fordulóján az emlékezet fénye villanjon át a szíveken s megihletett lelkünkön átvonuljon a szent zárandoksereg:

az apostolok,
a hősök,
a vértanúk,
a száműzöttek,
az elnyomottak véres és bánatos légiója.

Add, hogy ezen a napon, nekünk, fáradt nemzedéknek fáradt képzelete fiatal erőre kapjon, száz szárnycsapásai száz esztendőtt szálljon vissza s aztán megálljon egy kis bölcső előtt.

Megálljon, mint megállott ott száz év előtt a magyar szabadság géniusza, hogy homlokon csókolja a bölcsőben alvó gyermeket.

A magyar szabadság géniusza, a Te égi seregeidnek legszebb angyala, ott állt fényes arczatjával a bölcső mellett, örködött a gyermek álmai felett, vezette az ifju lépéseit, igazgatta a férfiu tetteit és az aggastyán utolsó leheletével, eltakarva fényes arczatját, visszatért égi honába.

Te adtad őt minékünk: a nemzetnek, a hazának, az emberiségnek, a világnak; a gyöngéknak, az elnyomottaknak, a jogtalanoknak, a szenvedőknek s meggyújtván az emlékezet oltárán az áldozati tüzet, égig csapó

lángja hirdesse ezért hálánkat irántad, óh jóságos Istenünk!

Isten prófétája, harci kürtöt fujó, népet fölrazzó, lelkeket fölgyújtó, lánczokat széttördelő, nemzetet teremtő Kossuth; te száműzött, bujdosó, hontalan Kossuth; meghalt, de halhatatlan, eltemetett, de köztünk járó Kossuth: emléked örök létszen, lélek a lelkekben, míg Árpád népe gyáva szolgálhaddá nem korcsosul.

Magyarok Istene! Rákóczi nemzete, Kossuth népe kiált föl hozzád a mélységből!

Óh adj nekünk, mint a multakban, az elfátyolozott jövődeknek nehéz időiben is lángszellemeket, a kik a manáttalan sivatagból az ígért földjére kivezessenek.

Óh add, hogy a balsorsban ne legyünk soha csüggedők, a hatalomban elbizottak, a szenvedésben gyávák és a kényelemben elpuhultak.

Áldd meg termékenységgel asszonyainkat, hogy harczra és munkára termett aczélkaru fiaikat adjanak a hazának.

Áldd meg termékenységgel földünk méhét, hogy aczélos buzát teremjen a népnek.

És áldd meg, óh ezerszer áldd meg e szép haza mindazon hü fiait, kik a Te színed előtt e napon szent fogadalmat tesznek: istenfélelmet hirdetni, hazát szeretni, nemesen gondolkozni és cselekedni, nagy tettekre vállalkozni, a nép javára élni, javáért meghalni, Árpád hazáját, Attila örökét szabaddá, gazdaggá, boldoggá tenni.

Atyánk! Vedd kedvesen hálánkat és hallgasd meg könyörgésünket.

Ámen!

Ismét a tanügyről.

Ha valahol helyénvaló, hogy a tanügy hazafias, a népnevelésre üdvös keretekben mozogjon, úgy életfeltétel édes hazánkban, hogy a népnevelés magyar, s minden ízében hazafias legyen.

Dicséretes törekvése ez a magyar tanügyi kormányzatnak, s zászlaja köré sorakozunk feltétlenül, midőn a nemzeti népnevelést törekszik erősíteni.

Előttünk fekszik tanügyi kormányzatunk két rendbeli intézkedése, miknek már ezen szorgalmi évben érvényt kíván szerezni.

Az egyik rendelet szól a kisdéd-óvodákról, meghagyván, hogy a kisdéd-óvodák az elemi népiskolákkal szerves összefüggésbe jöjjenek, különös suly levén arra helyezendő, hogy a kisdéd-óvodákban a nem magyar ajku gyermekek foglalkoztatását a magyar nyelvnek, mint államnyelvnek, ismeretébe való bevezetéssel összekössék.

Majd szól a tanügyi kormány intézkedése az elemi iskolákról, s megköveteli, hogy az elemi mindennapi és ismétlő iskolák szerves kapcsolatba hozassanak és épen azért az elemi népiskolák mindegyikénél meg legyen hat évfolyam, és ezen kívül minden iskolához három gazdasági ismétlő iskola is csatoltassék.

Megvárja a minister, hogy ifjusági egyesületek szerveztessenek, természetesen, ez egyesületek csak a magyar haza érdekeit szolgálhatják. S hogy minél inkább ösztönözze a tanítókat ez üdvös intézmény megvalósítására, jutalmakat helyez kilátásba azon tanítók részére, kik e téren kitűnnek.

Végül a rendelmények koronája az, hogy a magyar nyelv kötelező tanítását rendeli el.

E rendelet, — mely a házi nyelvnek biztosítja a megérdemelt előnyt, — kötelező az állami, községi s felekezeti iskolákra egyaránt.

Nem kételkedünk abban, hogy e rendeletek s intézkedések alapját képezik a népoktatás magyar s hazafias iránybani fejlesztésének.

Tudni való, hogy a rendeletek ama része, mely a magyar s hazafias irány fejlesztésére vonatkozik, nem szól vármegyénknek, de azért kell, hogy apostolai legyünk ama nemes intenczióknak, mik a minisztert rendeleteinek kibocsátására vezették.

Hány és hány tanult embert vezérel csillagzata megyénkből a nemzetiségi vidékekre, hol szép tér nyílik előtte, hogy hazája magyar tanügyének, s nyelvének érdekeit előmozdítsa.

Vajha megérhetnők azt az időt, hogy a magyar nyelv nem csak iskolákban, de az életben is feljutna ama magaslatra, mely őt a magyar korona országok összes nyelvei közt méltán megilleti.

Tagadhatlan, hogy lehet valaki jó magyar érzelmű a nélkül, hogy szép nyelvünk csengene ajkáról, de nyelvében élve a nemzet — jobb szeretnők, ha a szívből fakadó magyar érzelmeknek kiki magyar nyelven adhatna kifejezést.

Erre törekszik rendeleteivel tanügyi kormányunk. Adja Isten, hogy e nemes törekvést siker koronázza.

Hegyközség.

A „Mindszenti Lap“ legutóbbi számának „Vegyesek“ című rovatában említés tételét arról, hogy magam és érdektársaim nevében kérvényt nyújtottam be a járási főszolgabírói hivatalhoz a hegyközség szervezése, illetve annak kimondása céljából. Hogy engem és számos társaimat mi indított erre, ezt már ezen lap útján egyszer kijelentettem, de még sem lesz célszerűtlen, ha erről ismételve említést teszek, annál is inkább, miután ennek szükségességét az alább leírt párbeszéd kellőleg igazolni fogja.

Nem ujság a hegybírói intézmény nálunk, volt ez már, még pedig nem is olyan régen, csak hogy elmúlt, elenyészett, miként a dusan rakott szőlőtöke.

Kipusztult a töke, feledésbe ment a hegybírói intézmény, kisebb lett minden befolyástól menten hatásköre, minden év után egyre fogyott ez a kicsi is, utóvégre a csősz fogadásra zsugorodott össze. Ahogy ezen intézmény a kedvetlenség kátyujába bukott, úgy engedett jogából és vele szemben évről-évre nőtt a szabad átjárás látszólagos joga és ma már majdnem jogként emlegetik azt.

Hogy a szabadjárás és kelés a tulajdonosoknak hasznára nincs, ez természetesen, hiszen már alig lehet ezen földekre valamit termeszteni, mit a kosaras nénikéktől féltetni nem kellene. Bizony-bizony a tulajdonos harmadossa lett saját földjének.

Ez az egyik oka annak, hogy kérjük a hegyközség szervezését, — a másik pedig az, hogy a hegyközség szervezése után a felújítás jobban és gyorsabban fog haladni, miután a tulajdon vagyon biztosításáról kellőleg gondoskodva lett.

Hogy a vetemény földekre járó kosaras nénikéknek nem fog tetszeni, azt tudjuk, de ezekkel majd elbánunk rövidesen, mert ezek csak közóhajt fejeznek ki akkor, mikor az út rövidségét emlegetik. Ezek a mi nyílt ellenségeink. De van nekünk sokkal hatalmasabb ellenségeink is, kik a hegyközség szervezése ellen tüzzel-vassal, kézzel-lábbal, hazusággal fognak dolgozni.

Hogy miért? Megmondom azt is, de még azt is, hogy honnan kerülnek elő és azt is, hogy milyenek.

Ezek az állatvilágból kerülnek ki, — tekintve természetüket, — de máskülönb ember alakkal bírnak. Vakand, róka és hoiló a nevük.

Az első szereti a sötétséget, a második ravasz és a harmadik a dögért él és hal. — Préda kell neki.

A sötétséget itt elfogultság képezi, melyet a világosság ellensúlyoz és hol a világosság nyújtása önérdek nélküli, ott a sötétséget kedvelő egyén is beadja derekát; kiábrándul, de hol ravaszság van az emberi lélekbe, hol ezt a számító önérdek készíti, irányítja, azzal az emberrel bajos a boldogulás, ennél az alkalomszerű leleplezés a leghathatósabb szer, — és a dög szagára összecsoportosult hollók ellen, melyek káróva keringenek fejünk felett, — lesve távozásunkat, hogy őrizetlen pillanatban lakmározhassanak az elesett dögből — más nem segít, mint az, hogy a dögöt elássuk orruk elől — zsirozván vele saját földünket.

Nem álom ez, nem is ábránd, hanem

tiszta valóság, mert hogy az önzés emelgeti fejét, s követelni akarja ebből is jussát, tényként áll előttem.

Arra el voltam készülve, hogy a megindított munkálkodásomnak egyesek ellene lesznek, ha másért nem, hát azért, hogy én csinálom és irányítom, de arra nem voltam elkészülve, hogy valaki azért legyen a szőlő felújításnak ellene, mert nem tud már ezentul olyan nyomott ár mellett földet szerezni, miként ő neki jólesnék, meg vallom, nem voltam elkészülve.

Ezen ellentétek daczára is reményem teljedni fog, és ha többen is lesznek azok, kik úgy gondolkoznak, miként az a megtörtént párbeszéd eléggé illusztrálja azt, hogy igen is vannak Mindszenten rókák és hollók is.

Különbön álljon itt azon párbeszéd, mely köztem és a közéletben igen jól ismert egyén közt folyt le a szőlőfelújítás és hegyközség felállítására miatt.

Párbeszédünk színhelye a szőlőföldek közt elterülő út volt, következőleg folyt le:

X. Adjon Isten jónapot!

Én. Adjon Isten magának is!

X. Elmondanék én tanító urnak valamit, de csak úgy, ha köztünk maradna az... Adjon rá kezét tanító ur.

Én. No csak kivele. Itt a kezem.

X. Ugyan tanító ur, minek bizgatja ezt a hegybírói intézményt, — hát minek az a szőlő, had maradjon minden a régibe, úgy összekavarodik az ember számítása. Ehunni, tavaly kínálta szomszédom a földjét, most meg már nem adja, pedig többet is ígértem érte már. Nem hogy hallgatott volna maga is, azután összeszehetett volna maga is olcsón jó darabot. Azután csinálhatta volna a szőlőjét. Mért nem él eszével. Most már megette a fene az egészséget! Hallgasson el! Még most nem késő! Én akkor kezére járok a vételnél, nem bánja meg. Majd meglássa szép haszon lesz belőle.

Én. Jobban szeretem én azt, ha a föld ára emelkedik, mert akkor azt jobban megbecsüli a tulajdonosa és ezáltal a közvagyon értéke is nő. A közvagyon emelése pedig polgári kötelesség.

X. Mit törődik tanító ur más hasznával, — jobb keze elébb való az embernek, mint a bal.

Én. Én megelégszem annyival, amennyivel bírok. Nem szoktam árutakon vagyont összeharácsolni. Én ilyen piszkos dologba nem szoktam részt venni és nem beszélek össze senkivel sem. Isten áldja magát.

X. Hm... hm... Hát csak nem haragszik érte. Ha úgy van ne mondja el már, hogy mit beszéltünk.

Én. Szerencséje, hogy előre szavamat vette. Elmondom biz' én, de nevét kényszerűségből elhallgatom.

Eddig volt és nem tovább.

Tisztelt polgártársaim, okulás céljából közlöttem ezt veletek. És már tudjátok azt, hogy vannak és lesznek rókák is, hollók is rendszeresen.

Vigyázzatok, mert lesznek a hegyközség felállításánál szép tollu és szavu madarak jelen, de holló természettel fognak birni.

Vigyázzatok! Nyissátok fel szeméiteket, voltatok már hosszú ideig vakok is.

Lovass Jenő.

Vegyések.

— Kossuth-ünnep. A mindszenti áll. elemi iskolák tanítótestülete folyó hó 19-én, Kossuth Lajos nagy hazánkfia születésének 100 éves évfordulóját a tanulókkal együtt a következő sorrend szerint fogja megünnepelni:

1. Reggel fél 8 órakor a tanuló-ifjúság a tanítók vezetése mellett szent misére mennek.

2. Hymnus. Éneklük a növendékek. Vezető Vitos Gerő.

3. Alkalmi beszéd a tanuló-ifjúsághoz. Tartja: Karaszka Kálmán.

4. Egy hazafias alkalmi költemény. Elmondja egy IV. oszt. leány tanuló.

5. Alkalmi költemény. Elmondja egy VI. oszt. fiú tanuló.

6. Záróbeszéd. Elmondja Hám János igazgató-tanító.

7. Szózat. Éneklük a növendékek. Vezető Vitos Gerő.

— Halálozás. Az örgrófi családot ismét gyász érte. Pallavicini Sándor örgróf urnak nővére: Teréz örgrófnő e hó 10-én elhunyt. Az eddigi megállapodás szerint a holttestet Anyásra hozzák. Az örök világság fényeskedjék neki.

— Bokréta-ünnepély. Az új leányiskola építési munkálatai már annyira haladtak, hogy f. hó 6-án a kőműves munkások megtarthatták bokréta-ünnepélyüket. A piac-térre néző falazatot nemzeti zászlókkal és kendőkkel díszítették fel és délután 4 órakor igen szép számú közönség jelenlétében Bárány Lajos kőműves mondott ügyes talpraesett köszöntőt.

— Életmentés. Lantos Mátyás és Kis György fiatal gyerekek a Tisza szélén azzal mulatoztak, hogy az uszkáló kis halakat kenyérdarabkákkal a víz szélére csalták. Egyszerre azonban egy nagyobbacska hal jelent meg, mire az egyik fiú annyira elragadtatta magát, hogy utánna akart kapni a vízbe. Abban a pillanatban megcsuszamlott alatta a föld és a Tiszába bukott. Esés közben társát is magával rántotta és mindketten elmerültek a Tisza hullámai között. A szerencsés véletlen ép arra vitte Elekes János polgártársunkat, ki látva a szerencsétlenséget utánuk ugrott a vízbe és daczára annak, hogy Elekes jó uszó, csak nagy küzdelmek után, élete veszélyeztetésével, tudta megmenteni a két szerencsétlenül járt fiút.

— Helyettesítés. Fazekas Andor köztisztviselőben levő állatorvosunk huzamos ideig távol levén községünkötől, őt teendőiben a szentesi állami állatorvos Kardos Jenő, — ki egykor községünk állatorvosa volt, — helyettesíti, időnkint átjárván hozzánk.

— Esküvő. Fried Arthur helybeli kereskedő ma tartja esküvőjét Szegeden Popper Mihály kedves leányával, Berta kisasszonnyal. Sok szerencsét az új párnak!

— Bitorló halászkok. Szentei Tamás feleségével Siha Erzsébettel és Táborosi Rozával f. hó 5-én az esti órákban a nagy révben beültek egy halász csónakba és átveztek a Tisza tuloldalára, a hol tapogatóval a kubik gödröket meghalászták. Fogtak is 15—18 kiló halat, mely után a csónakot visszakötötték helyére és szombaton reggel a halat a piacon árusították. Az eddig elmondottakban nem volna különös, ha az illetők halászkok, azaz halászati joggal bírók,

de ez esetben éppen ellenkezőleg áll. A piacon fel is tűnt a rendőrségnek a lopott hal, s feljelentés folytán a bitorló halászkoknak el fogják venni a kedvüket a halászat megismétlésétől.

— Vármegyénk az országos Kossuth-ünnepen. A budapesti kerepesi temetőben f. hó 19-én, Kossuth Lajos születésének 100-ik évfordulóján teszik le tünnepiesen a magyar népszabadság atyja mauzóleumának az alapkövét. Országos adakozásból, gazdagok ezrei és szegények filléreiből került össze ennek a mauzóleumának költsége, a magyar nép rakta össze ezt a pénzt, ahogy illik, hogy a gyermekek díszítsék elhalt édes atyjuk temetkező helyét. Budapest főváros országos ünnepet szentel ennek az alapkövetételnek, melyre az ország összes törvényhatóságait is meghívta, mert ez lesz egyúttal Kossuth születése 100-ik évfordulójának megünnepelésében az egyik kimagasló részlet. Vármegyénk szintén kivészi a maga részét ez országos Kossuth-ünnepből, melyen a megye törvényhatósága és közönsége nevében Cicatricis Lajos dr. alispán fog résztvenni, aki köriratban hívta fel csatlakozásra a törvényhatósági bizottság azon tagjait, akik az ünneplő küldöttségben résztvenni kívánnak.

— A gyilkos buza. A szegedi királyi ügyészséghez a napokban oly jelentés érkezett, mely a maga nemében szinte páratlan esettel számol be. Csany községben egy két éves leánykát megölték a buzaszemek, nem tudni hogyan, mily körülmények között. Alapos a föltevés, hogy büntény áldozata lett a gyermek, s ezt a hiedelmet megerősíti az orvosi bonczolás is. Szeptember 4-én hirtelen meghalt a Balogh István csanyi földműves mostoha leánya: a kis Jeney Julianna. Baloghék elhívták Benedek József dr. körorvost, aki konstataálta a halált. Azonkívül meglepő fölfedezésre jutott. A kis leányka szája, gégéje tele volt buzaszemekkel. Baloghék azt a fölvilágosítást adták, hogy Jeney Juliska szájával ráesett a szobában fölhalmozott buzára és megfulladt. A kisleányt fölbonczolták s most még különösebb jeleket tapasztaltak: a leányka bárzsingja és gyomra is teli volt buzaszemekkel. Nyomban jelentették ezt a körülményt a csongrádi járásbírósnak, mely viszont a szegedi királyi ügyészséget értesítette a titokzatos halálesetről és a bonczolás eredményéről, mert igen valószínű, hogy büntény történt. Támogatja a büntető főforgásának gyanuját az a bizonyított körülmény is, hogy Baloghék rosszul bántak az ártatlan kiseddel. A királyi ügyészség erélyes nyomozást rendelt el ez ügyben.

— Tolvaj cigányok. Vándorló oláh-cigányok gaztettéről értesítik lapunkat Mágocsról. A Mágocs melletti tanyán lakó Gombkötő István bérlőnél ugyanis néhány nappal ezelőtt kóborló cigányok jártak és elköltötték az istállójából négy szép lovát. A bérlő, akinek kára meghaladja az ezer koronát, reggel észrevette a lovak eltűnését és nyomban jelentést tett a mágocsi csendőrségnek, amely kiderítette, hogy a lopást a két nap előtt ott tartózkodó oláh-cigányok követték. A legszélesebb körű nyomozást indították meg, az még nem vezetett eredményre.

— Beiratkozások a földműves-iskolába. A vásárhelyi állami földműves-iskolá-

nál, — mint az igazgatóságtól értesülünk, — az október hó 1-én kezdődő 2 éves tanfolyamra a felvételek és beiratkozások már megkezdődtek.

— Az adófelszólamlási bizottság működése. Az egyenesadó-kivető bizottságok határozatait ellen beadott föllebbezések elbírálására alakított felszólamlási bizottság e hó 15-én délelőtt 9 órakor kezdi meg üléseit a szegedi kir. pénztügyi igazgatóság széképületében. A tárgyalások nyilvánosak és azokon bárki megjelenhet. Az adófelszólamlási bizottság elnöke Barcsay Károly földbirtokos.

— A cigánylagzi vége. Lakodalmat ültek a cigányok. A sok ételtől, italtól eléinte jó kedvük volt, énekeltek, táncoltak. És még többet ittak a Jóska vőlegény és a Juczi menyasszony egészségére. Egyszerre azonban csak rosszul lettek, jajgattak, keringtek, mint a megszedült birkák. Ekkor elszaladtak egy javasasszonyhoz, a ki pióczát rakott a hasukra és gyömbérral füstölte őket, de ez sem használt. A férfiak egy kis pálinkáért, a cigánynők egy kis kávécskáért esengtek. De végre egyikük bevászorgott betegen az orvoshoz, s azzal állított be, hogy az egész karavan kihalófélben van; jöjjön tehát azonnal és mentse meg őket. A doktor megkérdezte, hogy mit ettek?

— Hát tetszik tudni, a cigány olyan, mint az ur, éppen olyan gusztusa van, akár csak egy pispeknek, hogy megesik mindenféle francia czuzpajzt. De nem is volt az valami különös: gombaleves fölhabarva kecsketejjel, egy kis frissen deglett malacsot uborkasaljátával, foghajmás irgehust . . .

— Elég! És mit ittatok?

— Sak egy filakó pálinkát.

A doktor azonnal a helyszínére sietett és kérte az ételmaradékot, hogy megvizsgálja, de a cigányok azt felelték, hogy még egy morzsa sem maradt. Az orvos erre hánytatót adott a huszonnégy beteg cigánynak, mire a mérges lakodalmas menütől megszabadultak. Kitűnt, hogy nem csak a gomba volt mérges, hanem az elhullott sertések husa is megárhatható, sőt a pálinka is.

Jóska, a boldog vőlegény, nagy panaszzal van a doktor iránt, mert őt hallatlanul megkárosította. A cigányok ugyanis azt állítják, hogy ez a lagzi nem érvényes, s hogy azt újra meg kell tartani.

A közönséghez. Szeptember hónapban új előfizetést nyitunk a Magyar Hirlapra. Szókimondó, szabadelvű, minden párttól és befolyástól független organuma a közvéleménynek a Magyar Hirlap. Vezércikkeit a legkiválóbb publicisták írják, tárczarovatait hírneves és népszerű íróink látják el, érteztülési gyorsak, kimerítőek és megbízhatók. A Magyar Hirlap megszerezte Zola új regényének „Az igazság“-nak közlési jogát. Közlését szeptember 12-én kezdjük meg. — Ezer korona tiszteletdíjat tűztünk ki pályázatként előfizetőink részére, a következő feltételek mellett. A pályázat feltételei: Kívánunk Kossuth Lajosról jellemrajzot, tehát nem életrajzi adatoknak összefűzését vagy egyoldalú költői rapsodiát, hanem olyan munkát, amely őt élete legfeltűnőbb és legjellemzetesebb fordulataiban ismerteti és méltatja. A jellemrajz fő feltétele a hűség és az egyszerűség. A dolgozat terjedelme lehetőleg 100 nyomtatott sornál több ne legyen. Pályázhat a Magyar Hirlap minden előfizetője. A legjobb munka díja Ötszáz korona. Az ezután következő legjobb jutalma: háromszáz korona. A harmadik helyen kitüntetett dolgozat kétszáz

koronával díjaztatik. Ha ezeken kívül még érdemes munkákra talál a zsüri: azokat a szokásos tiszteletdíjban részesítjük. Valamennyi jutalmazott munka a Magyar Hirlap tulajdona és közlésüket szeptember 19-én kezdjük meg. Kérjük, hogy a pályázatokat tisztán írják le és a szerző nevét és pontos lakcímét rejtő jelígyés levél kíséretében küldjék be a Magyar Hirlaphoz legkésőbbben e hónap közepéig. A bíráló bizottság, — melynek névsorát rövidesen közreadjuk — szeptember hónap tizenhatszadikán dönt és döntését szeptember hónap tizenkilencedikén adjuk hírül. — „A régi Pest titkai“ címmel szenzáció cikksorozatot kezdünk meg. — Karácsonyi ajándéknak a Magyar Hirlap minden előfizetője annyi kötet regényt kap teljesen ingyen, ahány hónapig egyfolyiában az előfizetők sorában volt. A szeptember hónappal belépő új előfizetők tehát karácsonykor négy kötet regényt kapnak teljesen ingyen. — Asszonyok rovatja címmel, minden vasárnap, a Magyar Hirlap női olvasói részére, nagyérdekű közleményt hoz. A legkitünőbb képes gyermeklapot negyedévenként 1 koronáért kapják meg előfizetőink. — Előfizetési ár egy hónapra 2 korona 40 fillér. Negyedévre 7 korona. Félévre 14 korona.

— Ingyenes diszműajándék. A ki e címet elolvassa, akaratlanul is Amerikára, e képtelenségek hazájára gondol. Pedig ezáltal sokkal közelebbről, Budapestről, két szárnyra e hír. A Pesti Napló Magyarországnak e legrégebb, pártoktól és klikkektől teljesen független, szabadelvű és szokimondó napilapja lepi meg vele karácsonyra olvasóit, ajándéknak adván teljesen — ingyen — a gyönyörű kötésű, remek illusztrációkkal díszített Zichy Mihály albumot. E valóban értékes és nagy irodalmi becsű művet — melynek az Athenaeum kiadásában megjelent eredetije 90 koronába kerül — a Pesti Napló új kvárt kiadásában karácsonyi ajándéknak megkapja a Pesti Napló minden előfizetője. És megkapják díjtalanul azok az előfizetők is, akik egész éven át fél, negyed-évi vagy havonként, de megszakítás nélkül fizetnek elő a Pesti Naplóra.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos:
Weisz Ignác.

Vida János férfi szabó

Mindszenten, Ujsor-utca 795-ik szám.

A t. közönség szives tudomására hozom, hogy több éven át nagyobb városokban szakmámban szerzett tapasztalataim után Mindszenten megtelepedtem és a legkényesebb igényeknek is megfelelő férfi szabói munkákat gyorsan és jutányos áron készítek. Ruhák tisztítását, igazítását, avagy átvasalását gyorsan eszközölöm. 4-26

Lucza József első szegedi vegyi ruhatisztító és plüssirozó intézete

Szegeden, Kossuth-Lajos sugárút 23. sz.

Felelőség és a legjutányosabb árak mellett tisztítok bármely kényes szinű és gazdag díszítésű ur, női és gyermekruhákat, színes himzéseket, butor szöveteket, napernyőket, szövet- és csipkefüggönyöket, szóval minden e szakmába vágó munkákat. Plüss és bársonyt gőzölésre elfogadok. Plüssszírozást a legjutányosabb árak mellett készítek. Postai megbízások gyorsan és pontosan eszközöltetnek. Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

EGY

jól írni és olvasni tudó fiu tanoncznak felvétetik.

PEINTZ

KÖLCSÖNÖK LEGGYORSABB ÉS LEGOLCSÓBB ESZKÖZLÉSE
HÁZAKRA, FÖLDEKRE

4 és fél százalékos kamat mellett 50 évre is. Kizárólag utólagos jutalék-fizetés ellenében,

ugyszintén köz- és magántisztviselőknek, katonatiszteknek, kereskedőknek, iparosoknak és minden hitelképes egyének diszkrétan eszközöl hitelt

SOMOGYI BANKIRODA

BEJ. CZÉG.

Budapest, VI. ker., Próféta-utca 5. szám.

(Válaszbélyeg csatolandó.)

Legjobb az ABADIE szivarka papir és hüvely.

Képes levelező-lapokban óriási választék.

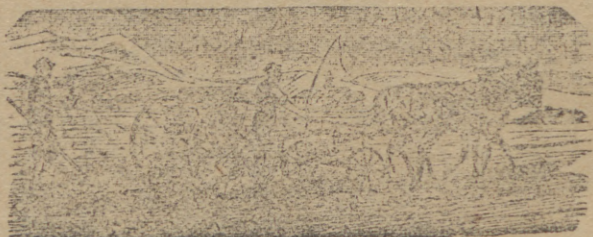
Kapható

WEISZ I. nyomdájában.

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek 2 1/2 egész 12 lóerős, szalmakaszalozók, továbbá járgány-cséplőgépek, lóharc-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

„Columbia-Drill“

legjobb sorvetőgépek, szecsakavágók, répavágók, kukoricza-morzsolók, darálók, őris-malmok, egyetemes aczéi-ekék,

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép-gyára.

Hirdetések felvételnek lapunk kiadóhivatalában.